

Presentación

Esta vez temos o corazón partido: se ben estamos satisfeitos por dar a luz un novo exemplar da nosa revista anual Os Galos nº 16, no máis fondo dos nosos corazóns aínda persiste a pena que sentimos pola perda (o pasado mes de decembro do 2021) do noso ben querido presidente e amigo: Víctor Domínguez. Dende aquel fatídico día sentímonos dalgún xeito como descabezados, sensación que, a pesar de facermos o relevo na presidencia da asociación, non nos serviu de alivio pois temos que enfrentar un árduo traballo para darlle continuidade e seguir sacando adiante todo o legado que el nos deixou.

Remontémonos aos anos 90 cando o Concello, xunto coa asociación As Lagoas, inician a recuperación do bote polbeiro e organizan os Encontros de Embarcacións Tradicionais en Bueu. Aparentemente todo empezou cando Víctor se fai cargo dese bote polbeiro. Pero el, claramente, xa tiña incorporado dende a súa infancia, certa esencia de mariñeiro tradicional. El era especial, polas súas veas corría sangue mareiro, as súas mans de aspirante a carpinteiro de ribeira podían facer arte puro cun simple pau. Sempre correu libre pola praia de Pescadoira e rebuscaba entre as areas os tesouros do mar. El sabía ver se unha pedra da beira era unha simple pedra ou se pertencía a unha roda de muíño. Sabía apreciar o verdadeiro valor que as cousas tiñan...

Así foi como se deu conta de que aquelas dornas e gamelas, que se queimaban nas fogueiras de San Xoan, había que rescatalas da queima e recuperalas. Unidos por esa inqueda, Víctor Domínguez, xunto cun grupo de amigos (entre os que eu lembro que estaban Paco e Marta, Fran, Antón, Fernando, ...) cando volven do Encontro de Rianxo no 1999, deciden fundar a Asociación de Amigos das Embarcacións Tradicionais “Os Galos” de Bueu cos obxectivos da promoción, difusión e posta en valor do patrimonio marítimo local.

A partir dese momento a Asociación medra: Manolo, Rosendo, Santi, Fidel, Suso, Carmen, Carmela, Sandra, Lidia, Celeste, Carlos, Alvaro, Claudio, Fidel, Euloxio, Damian, Nano, Martín... Novas forzas e novos socios lle dan un empurrón. E unha serie de actividades inician a súa andadura, algunhas aínda hoxe están en vigor, outras foron quedando en desuso: “Concurso literario escolar” de relatos mariñeiros, recollida de “cousas da praia”, talleres de navegación, nudos e velería, campamentos de verán e de navegación “Singladuras no Morrazo”, realización dos “Encontros” de embarcacións tradicionais en Bueu, cabalgatas de Reis, construcións, reparacións e arranxos de embarcacións varias, ademais da edición da “revista Os Galos” entre outras cousas de menor relevancia.

Neste labor de revalorización da cultura marítima tradicional, desandando o camiño de destrución e desmemoria de toda manifestación desa cultura mariñeira, unha das accións máis importantes que lidera esta Asociación é a rehabilitación do estaleiro de Purro, que hoxe en día chamamos estaleiro de carpintería de ribeira da Banda do Río. Polo de agora, aínda non ten toda a esencia que Víctor lle quixera dar, xa que hai cousas que incluso se destruíron pero esperemos que pouco a pouco se intente recuperar debidamente. É por todo iso e por ti, Víctor, que seguiremos remando para que nada do que conseguiches na revalorización do patrimonio mariñeiro desta vila se perda. Bueu está en débeda contigo e, tarde ou cedo, será recoñecido todo o teu traballo de recuperación da memoria marítimo-tradicional.

Para que nunca se esqueza o teu legado a prol da nosa cultura, sempre estarás no noso corazón e na memoria, reflectida nas páxinas desta tua revista.

Boas singladuras amigo. Nós nunca te esqueceremos.

Ana Gil